

Svar (26/5 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Skatteministeren har ved besvarelsen af spørgsmål nr. S 1678 fra samme spørger redegjort nærmere for baggrunden for lovforslagenes fremsættelse. Jeg kan henholde mig til det af skatteministeren anførte, herunder at hovedparten af lovforslagene har været undergivet en grundig og i flere tilfælde langvarig forhandlingsprocedure forud for fremsættelsen.

Regeringen lægger stor vægt på, at de lovforslag, som fremsættes i Folketinget, er gennemarbejdede, og at der er mulighed for at undergive forslagene en forsvarlig behandling i Folketinget.

Spm. nr. S 1696

Til kulturministeren (18/5 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Er ministeren opmærksom på, at Kulturministeriet under udarbejdelsen af lovforslag nr. L 119 (Forslag til lov om ophavsret) var uvidende om den debat, der førte til Kommissionens understregning af, at Rådets direktiv 92/100/EØF er tavst med hensyn til relationer til tredjelande inden for området intellektuelle rettigheder og ikke ændrer den internationale beskyttelse eller internationale ret på nogen måde?«

Begrundelse

Det fremgår af artiklen »Ophavsretten i Den Europæiske Union« i Ugeskrift for Retsvæsen nr. 43 den 29. oktober 1994, at artiklens forfattere, kontorchef i Kulturministeriet Lars M. Banke og Peter Schønning, regeringens repræsentant ved forhandlingerne om direktivet og forfatter til Kulturministeriets udgivelse »Ophavsretten mellem kulturpolitik og handelspolitik«, ikke var klar over, at Europa-Parlamentet havde ændringsforslag i 2. høringsrunde, og at de sandsynligvis derfor var uvidende om Kommissionens udtalelse om direktivets relationer i forhold til tredjelande. De to skrev i artiklen: »Europa-Parlamentet godkendte i 2. høringsrunde den fælles holdning uden ændringsforslag.«

Rent faktisk havde Europa-Parlamentet et ændringsforslag, og det drejede sig om forholdet til tredjelande. I udtalelse fra Kommissionen, SEK(92) 2091 endelig udg. SYN 319 af 9. november 1992, afviste Kommissionen at medtage forslaget, fordi Kommissionen for det første mente, at et sådan forslag, selv om det blev taget med, ikke ville have retligt bindende karakter, for det andet, at en sådan betragtning ikke havde tilstrækkelig forbindelse til direktivets rækkevidde, og for det tredje, at national behandling i forhold til tredjelande i forvejen er fastlagt af Bernerkonventionen.

Svar (29/5 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg kan oplyse, at Kulturministeriet – under udarbejdelsen af såvel L 197 som L 119 – har været opmærksom på de drøftelser, der har fundet sted i Europa-Parlamentet inden den endelige vedtagelse af Rådets direktiv 92/100/EØF om udlejnings- og udlånsrettigheder.

Efter det for Kulturministeriet oplyste, er det Kommissionens og medlemslandenes opfattelse, at formuleringen af art. 9, stk. 2, medfører, at den frie viderespredningsret alene konsumeres i tilfælde af, at f.eks. fonogrammet for første gang sælges i Fællesskabet af rettighedshaveren eller med dennes tilladelse. Dette indebærer, at f.eks. pladeproducenter, hvis plader er bragt på markedet første gang uden for EU, principielt kan kontrollere videresalg af parallelimporterede plader inden for EU. Det forudsættes, at de pågældende plader overhovedet nyder beskyttelse.

Kommissionens standpunkt fremgår bl.a. af et samlet svar på skriftlig forespørgsel E-3482/93, E-3483/93 og E-3484/93 (se De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. C 340/36, 5.12.94), hvoraf følgende fremgår:

»Article 9 (2) of Council Directive 92/100/EEC also regulates the question of international exhaustion. The Commission considers that the wording of Article 9 prevents Member States from applying what is known as international exhaustion and is to be understood as giving the right to the right-holders to prevent parallel imports from third countries. A Member State may not provide that the first sale in a country outside the Community results in the exhaustion of the distribution right within

its territory and consequently within the whole Community. The possibility for a Member State to provide the international exhaustion would have potentially negative effects on the functioning of the internal market and on competition, and in particular the right-holder could run the risk of the market being undercut by copies lawfully put on the market outside the Community. Such an effect would run counter to the intentions of the Directive. This is consistent with the provisions relating to exhaustion which are to be found in a number of other directives in the field of intellectual and industrial property (see Directive 89/104/EEC on trade marks.)»

Det er korrekt, at direktivet ikke har nogen direkte virkning på medlemslandenes forpligtelser i forhold til tredjelande. Det er således overladt til national lovgivning og de enkelte landes eksisterende internationale forpligtelser på området at afgøre, i hvilken udstrækning spredningsbestemmelserne skal finde anvendelse på optagelser med oprindelse i tredjelande. Der er ikke i L 119 taget endelig stilling til dette spørgsmål, som – efter forhandling med de øvrige nordiske lande – nærmere vil blive fastlagt i den i lovforslagets § 87 nævnte kgl. anordning.

Spm. nr. S 1697

Til kulturministeren (18/5 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren redegøre for baggrunden for og hensigten med fortolkningen af artikel 9, stk. 2, i Rådets direktiv 92/100/EØF, som er implementeret i lovforslag nr. L 119 (Forslag til lov om ophavsret), og kan ministeren tiltræde, at artiklerne i direktivet har til hensigt at gennemføre direktivets betragtninger og forarbejder, og kan ministeren endelig bekræfte, at Kulturministeriets fortolkning af artikel 9, stk. 2, i Rådets direktiv 92/100/EØF ikke støttes af direktivets betragtninger og forarbejder?«

Begrundelse

Ministeren har tilkendegivet, at importforbudet i L 119 i § 65, stk. 4, 2. pkt., § 66, stk. 2, 2. pkt., § 67, stk. 2, 2. pkt. og § 69, stk. 3, 2. pkt. svarer til direktivets artikel 9, stk. 2, og ministeren har i

svar til spørgsmål nr. S 801 været så venlig at gentage ordlyden i artikel 9. Det er imidlertid uklart, selv i ministerens fortolkning, hvad spredningsretten skal betyde; hvem ønsker man at beskytte, og hvad ønsker man at beskytte imod? I Kulturministeriets udgivelse »Ophavsretten mellem kulturpolitik og handelspolitik« (side 101–102) beskrives spredningsretten som en særlig beskyttelse af europæiske rettighedshavere imod amerikanske rettighedshavere, således at de europæiske rettighedshavere opnår nogle handelsfordele. Reglen beskrives som et handelspolitisk redskab til fordel for den europæiske industri. Det følger af dagspressen, at de danske rettighedshavere har opfattet forslaget på samme måde.

Ministerens besvarelse af 29. november 1994 af spørgsmål nr. 19 fra Folketingets Kulturudvalg (Alm. del – bilag 81) er imidlertid i modsætning hertil. Ministeren beskriver her lovforslaget således, at rettighedshaveren fra et tredjeland skal kunne forhindre spredning til EU. I den forbindelse kan man både undre sig over, at en udgiver ligefrem skulle ønske, at hans udgivelser ikke sælges i EU, og over, hvorfor ministeren ikke mener, at USA er omfattet af denne »beskyttelse« mod videresalg, fordi USA ikke har tiltrådt Romkonventionen. USA's manglende tiltrædelse af Romkonventionen er angivet som årsag til, at importen fra USA er reddet.

Svar (29/5 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Som det fremgår af Kommissionens besvarelse af spørgsmål fra Europa-Parlamentet (se besvarelsen af spørgsmål nr. S 1696), og som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål 19 (Alm. del – bilag 81), følger det af art. 9, stk. 2, at den frie viderespredningsret efter art. 9, stk. 1, kun skal ophøre, når den omhandlede genstand for første gang er bragt på markedet inden for EU. Dette indebærer, at en rettighedshaver, hvis produkt er bragt på markedet første gang uden for EU, principielt kan kontrollere videresalg af parallelimporterede varer inden for EU.

Med hensyn til begrundelsen for udelukkelse af parallelimport kan jeg henvise til Kommissionens svar til Europa-Parlamentet, hvoraf fremgår, at en bestemmelse om international konsumtion vil kunne få negative virkninger på det indre markeds funktion og konkurrenceevne, og rettighedshaveren vil kunne risikere, at

prisen på markedet underbydes på grund af kopier, der på lovlig vis afsættes på markedet uden for Fællesskabet.

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. S 802 (stillet den 31. januar 1995) indeholder direktivet følgende betragtninger:

»Udlejning og udlån af ophavsretligt beskyttede værker samt frembringelser beskyttet af ophavsretsbeslægtede rettigheder spiller en stadig større rolle for navnlig ophavsmænd, kunstnere samt producenter af fonogrammer og film, og piratvirksomhed udgør en stadig større trussel;

rimelig beskyttelse af ophavsretligt beskyttede værker og frembringelser beskyttet af ophavsretsbeslægtede rettigheder i form af udlejnings- og udlånsrettigheder samt beskyttelse af frembringelser i form af optagelses-, reproduktions- og udsendelsesrettigheder samt rettigheder til offentlig gengivelse kan derfor anses at være af afgørende betydning for den økonomiske og kulturelle udvikling inden for Fællesskabet;«.

Jeg kan på denne baggrund ikke være enig i, at den af Kulturministeriet og Kommissionen tilkendegivne holdning til direktivets art. 9, stk. 2, skulle være i strid med direktivets betragtninger og forarbejder.

Spm. nr. S 1698

Til kulturministeren (18/5 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren redegøre for Kulturministeriets kulturpolitiske holdning til forslaget om import- og salgsforbud af musik- og filmværker i lovforslag nr. L 119 (Forslag til lov om ophavsret), jf. kontorchef J. Nørup-Nielsens udtalelser til Berlingske Tidende den 11. november 1994, hvori han udtaler, at Kulturministeriet beklager, at denne del af ophavsretten effektueres?«

Begrundelse

Ministeren har tidligere over for Kulturudvalget gjort rede for Kulturministeriets juridiske betragtninger i forhold til Romkonventionen. Spørgeren ønsker derfor at få præciseret Kulturministeriets kulturpolitiske holdning til et lovforslag, der begrænser befolkningens adgang til

lovligt udgivne kulturelle værker, og som vil gøre det vanskeligere for udenlandske kunstnere at sprede deres værker i Danmark.

Svar (29/5 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Kulturministeriet har til stadighed været tilhænger af, at dansk ophavsretslovgivning i videst mulig udstrækning bør baseres på et princip om international konsumtion.

Under henvisning til det i besvarelsen af spørgsmål nr. S 1696 og S 1697 anførte finder jeg det imidlertid nødvendigt, at der i dansk ret gennemføres bestemmelser, hvorefter spredningsretten for udøvende kunstnere, producenter af lyd- og billedoptagelser samt radiofonier undergives regional konsumtion.

Spm. nr. S 1699

Til kulturministeren (18/5 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Anerkender ministeren, at Danmark er forpligtet af Bernerkonventionen, at Bernerkonventionen også omfatter musikalske værker, og at USA har tiltrådt Bernerkonventionen, og er ministeren opmærksom på, at en lovbestemmelse, der giver europæiske rettighedshavere ret til inden for Fællesskabet at forbyde omsætning af værker fra tredjelande, hvor værket er bragt i omsætning af rettighedshaveren eller med dennes tilladelse, af USA og andre medlemmer af Bernerunionen kan betragtes som et brud på Bernerkonventionen?«

Begrundelse

I ministerens besvarelse af 29. november 1994 af spørgsmål nr. 19 fra Folketingets Kulturudvalg (Alm. del – bilag 81) anførte ministeren, at kun optagelser, der er foretaget i lande, der er tilsluttet Romkonventionen af 1961 om beskyttelse af pladeproducenter, er beskyttet af den danske ophavsretslov. Svaret forekommer besynderligt set i lyset af, at Danmark har forpligtet sig til gensidig anerkendelse af ophavsrettigheder igennem tiltrædelse af Bernerkonventionen, som også USA har tiltrådt. Ministerens opfattelse

se forekommer endvidere at være i modstrid med Kommissionens, idet Kommissionen specifikt henviste til Bernerkonventionen i spørgsmålet om gensidighed i forholdet til tredjelande og på den baggrund afviste Europa-Parlamentets betragtning omkring relationerne til tredjelande.

Svar (29/5 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg kan oplyse, at Danmark siden 1903 har været medlem af Bernerunionen, og at Danmark har tiltrådt senere ændringer af konventionen, senest revisionen af 1971. Jeg kan endvidere bekræfte, at USA har tiltrådt konventionen, samt at Bernerkonventionen omfatter musikalske værker.

Jeg skal imidlertid henlede opmærksomheden på, at art. 9, stk. 2, ikke vedrører musikalske værker, hvorfor Bernerkonventionens principper ikke finder anvendelse. Art. 9, stk. 2, vedrører beskyttelsen af udøvende kunstnere, producenter af lyd- og billedoptagelser samt radiofonier, det vil sige rettigheder, som – bortset fra billedproducenter – internationalt er reguleret i Romkonventionen. Med hensyn til beskyttelsen af producenter af billedoptagelser findes der ingen international regulering. Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 1696 er der ikke i L 119 taget stilling til, i hvilken udstrækning spredningsbestemmelserne skal gælde i forhold til andre lande.

Spm. nr. S 1700

Til kulturministeren (18/5 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren redegøre for, med hvilken begrundelse spredningen af edb-programmer importeret fra tredjelande ikke blev forbudt, da Rådets direktiv 91/250/EØF om beskyttelsen af edb-programmer i 1992 blev implementeret i den danske ophavsretslov, § 23, (der svarer til § 19 i lovforslag nr. L 119, Forslag til lov om ophavsret) på trods af, at direktivets artikel 4 om spredningsret havde en bestemmelse magen til artikel 9, stk. 2, om spredningsret i Rådets direktiv 92/100/EØF, der modsætningsvis fortolkes som et forbud mod import og salg af vær-

ker fra tredjelande, og kan ministeren oplyse, om Kommissionen har reageret mod Danmark for at have undladt at gennemføre et forbud mod import og salg af edb-programmer fra tredjelande i den danske lovgivning?«

Svar (29/5 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Edb-direktivets art. 4 c har følgende ordlyd:

»Første gang en kopi af et edb-program sælges i Fællesskabet af rettighedshaveren eller med dennes tilladelse, er rettighedshaverens ret til at sprede den pågældende kopi inden for Fællesskabet udtømt med undtagelse af retten til at udøve kontrol med yderligere udlejning af edb-programmet eller en kopi deraf.«

Udlejnings- og udlånsdirektivets art. 9, stk. 2, har følgende ordlyd:

»Spredningsretten inden for Fællesskabet med hensyn til en genstand som omhandlet i stk. 1 udtømmes først, når genstanden for første gang sælges i Fællesskabet af rettighedshaveren eller med dennes tilladelse.«

Det er således ikke korrekt, at de to bestemmelser har samme indhold. I modsætning til udlejnings- og udlånsdirektivet er edb-direktivets art. 4 c neutral i sin formulering med hensyn til spørgsmålet om den territoriale rækkevidde af konsumptionsprincippet.

Jeg kan oplyse, at edb-direktivets art. 4 c er implementeret ved lov nr. 1010 af 19. december 1992, som ikke har givet anledning til bemærkninger fra Kommissionens side.

Spm. nr. S 1701

Til kulturministeren (18/5 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren afvise, at artikel 9, stk. 2, i Rådets direktiv 92/100/EØF kan forstås på den måde, at det ikke i Fællesskabet kan være tilladt at sprede eksemplarer, der er bragt på markedet uden rettighedshaverens viden eller tilladelse, for på den måde at undgå spredning af piratkopier, og vil ministeren afvise, at en sådan fortolkning er i bedre overensstemmelse med direktivets forarbejder?«

Begrundelse

Det forekommer, når den pågældende artikel ses i lyset af direktivets forarbejder og kommentarer i relation til spørgsmålet om spredningsret, at artiklen har til formål at hindre spredning af piratkopier og de såkaldte »bootleg«-optagelser, der er optaget uden rettighedshaverens samtykke. Der er på den anden side ikke noget, der tyder på, at Kommissionen ønsker at begrænse samhandelen med tredjelande.

Svar (29/5 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. S 1696, må jeg på linje med Kommissionen være af den opfattelse, at art. 9, stk. 2, indebærer, at der skal tilkendes en rettighedshaver – forudsat at det pågældende produkt overhovedet nyder beskyttelse – en ret til at hindre enhver parallelimport fra tredjelande, hvad enten det drejer sig om lovlige eller ulovlige eksemplarer.

Jeg må således afvise, at art. 9, stk. 2, udelukkende har til formål at hindre spredning af piratkopier.

Spm. nr. S 1836

Til udenrigsministeren (2/6 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil udenrigsministeren redegøre for regeringens holdning til de udtalelser, som Kommissionens formand, Jacques Santer, kom med torsdag den 1. juni 1995 i Europa-Parlamentets udenrigsudvalg, hvori han gjorde det klart, at WEU skal integreres i EU, samt at Kommissionen skal have reel initiativret inden for det forsvarspolitiske område?«

Begrundelse

I forbindelse med Danmarks forberedelser til den kommende regeringskonference i EU har det hidtil været regeringens holdning ikke at mene noget som helst. Derfor er alle spørgsmål indtil nu blevet besvaret uden substansindhold, men blot med en henvisning til, at regeringen

afventede den brede folkelige debat om EU. Dette finder spørgeren uholdbart, al den stund at debatten om fremtidens EU er i fuld gang i det øvrige Europa.

Såfremt regeringen derfor skal kunne holde fast i strategien om ikke på nuværende tidspunkt officielt at mene noget som helst om fremtidens EU, må det være en selvfølge, at regeringen tager afstand, når specielt Kommissionens formand drager konklusioner om fremtidens EU.

I forbindelse med et møde i Europa-Parlamentets udenrigsudvalg har Kommissionens formand, Jacques Santer, kraftigt markeret, at WEU skal integreres i EU samt at Kommissionen skal have reel initiativret på det forsvarspolitiske område. Spørgeren er naturligvis bekendt med, at det ikke er Kommissionen, som træffer den endelige beslutning om traktatændringer, men spørgeren finder det alligevel nødvendigt, da Kommissionen jo ikke er en ligegyldig medspiller i diskussionen om fremtidens EU, at få regeringens entydige afvisning af kommissionsformandens udtalelser.

Svar (12/6 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Der henvises til regeringens tidligere redegørelser for proceduren for fastlæggelse af de danske holdninger. En dansk stillingtagen til konkrete emner, der forventes drøftet på regeringskonferencen, afventer den brede offentlige debat, der leder frem til udarbejdelsen af regeringens forhandlingsgrundlag.

Det skal i denne forbindelse nævnes, at Kommissionens formand naturligvis må udtale sig, som han finder det bedst. Det sker på egne og Kommissionens vegne og dermed uforpligtende for medlemslandene.

Spm. nr. S 1925

Til skatteministeren (15/6 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke konsekvenser regeringen vil drage af, at kommuner og amter vil hæve skatten, og at grundlaget for den skatteomlægning, som var regeringens forklaring for skattereformen i 1993, dermed er væk?«